

Lagrådsremiss

Genomförande av EU:s direktiv om penningförfalskning

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 19 november 2015

Morgan Johansson

Marie Skåninger
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Ett direktiv om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning har antagits av EU. Avsikten med direktivet är att stärka bekämpandet av förfalskning av euron och andra valutor samt säkerställa ett bättre samarbete mot förfalskningsbrotten. Direktivet ersätter ett tidigare rambeslut på samma område och innehåller bestämmelser om bl.a. straffbara gärningar, påföljder, domsrätt och utredningsverktyg.

För att genomföra direktivet föreslås att maximistrafvet för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, höjs till fängelse i sex år.

Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 maj 2016.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i brottsbalken	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Direktivets innehåll	6
5	Genomförande av direktivet.....	8
5.1	Allmänt om hur direktivet bör genomföras i svensk rätt	8
5.2	Påföljder för fysiska personer.....	9
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	10
7	Ekonomiska konsekvenser	10
8	Författningskommentar	11
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU	12
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	20
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanserna	21

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i brottsbalken.

2 Förslag till lag om ändring i brottsbalken

Häri genom föreskrivs¹ att 14 kap. 7 § brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

7 §²

Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk sedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade ska prånglas ut, döms för *olovlig befattning med falska pengar* till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år. Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2016.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2013:425.

3 Ärendet och dess beredning

Den 20 april 1929 antogs inom Nationernas Förbund en konvention för bekämpande av penningförfalskning. Avsikten med konventionen var att förbättra det internationella samarbetet för att förebygga, utreda och lagföra penningförfalskning och utprångling av falska pengar.

Den 28 maj 1999 antog Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor (RIF-rådet) en resolution om förstärkning av det straffrättsliga skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron. Enligt resolutionen ska bestämmelserna i 1929 års konvention utgöra en gemensam minimistandard för det straffrättsliga skyddet mot förfalskning i EU:s medlemsstater. Därefter antogs ett rambeslut för att komplettera bestämmelserna i 1929 års konvention, rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder. Rambeslutet ställde bland annat krav på att medlemsstaterna ska kriminalisera framställande och hantering av falska pengar liksom anstiftan, medhjälp och försök därtill. Rambeslutet reglerade även vilka straffrättsliga påföljder som gärningarna skulle kunna leda till och det innehöll bestämmelser om ansvar och sanktioner för juridiska personer och om domsrätt.

Riksdagen godkände konventionen och utkastet till rambeslut den 18 maj 2000 (prop. 1999/2000:85, bet. 1999/2000:JuU20, rskr. 1999/2000:217).

För att genomföra konventionen och rambeslutet infördes ett nytt brott, olovlig befattning med falska pengar. Försök till det nya brottet bestående i försök till anskaffande eller mottagande av falska pengar kriminaliserades också. Dessutom utvidgades det straffbara området när det gäller sedlar och mynt till att omfatta sedlar och mynt som är beslutade men som inte har givits ut. I samma lagstiftningsärende infördes dessutom en bestämmelse om domsrätt för penningförfalskning samt försök därtill som begåtts utom riket, oberoende av innehållet i lagen på gärningsorten, vilket innebar att kravet på dubbel straffbarhet slopades (prop. 2000/01:40, bet. 2000/01:JuU9, rskr. 2000/01:138).

Den 5 februari 2013 presenterade kommissionen ett förslag till direktiv om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF. Direktivet – Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/62/EU av den 15 maj 2014 om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF – antogs den 6 maj 2014. Det trädde i kraft den 22 maj 2014 och ska vara genomfört senast den 23 maj 2016. Direktivet finns i *bilaga 1*.

Inom Justitiedepartementet har därefter utarbetats promemorian Genomförande av EU:s direktiv om penningförfalskning (Ds 2015:30). Promemorian innehåller förslag till den lagändring som bör vidtas för att Sverige ska uppfylla direktivets krav beträffande påföljder för fysiska personer.

Promemorian har remissbehandlats. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2* och en förteckning av remissinstanserna i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (dnr Ju/2015/04595/L5).

4 Direktivets innehåll

Syfte och definitioner

Enligt artikel 1 är syftet med direktivet att fastställa minimiregler för brottsdefinitioner och påföljder när det gäller förfalskning av euron och andra valutor. Avsikten är vidare att förbättra möjligheterna att bekämpa och utreda förfalskningsbrotten samt säkerställa ett bra samarbete. Utgångspunkten är att penningförfalskning medför betydande negativa konsekvenser för samhället (skäl 2). Mot den bakgrunden krävs en gemensam definition av straffbara gärningar som rör penningförfalskning samt gemensamma effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för både fysiska och juridiska personer (skäl 10).

I artikel 2 definieras begreppen pengar och juridisk person.

Straffbara gärningar

Artikel 3 anger vilka gärningar som ska vara straffbara enligt direktivet. Av artikel 3.1 framgår att det ska vara straffbart att a) bedrägligt tillverka eller ändra pengar, oavsett vilka medel som har använts, b) bedrägligt sätta falska pengar i omlopp samt c) importera, exportera, transportera, motta eller anskaffa falska pengar i syfte att sätta dem i omlopp med insikt om att de är falska. Det ska vidare enligt punkten d) vara straffbart att framställa, motta, anskaffa, eller inneha instrument, föremål, datorprogram och data, samt andra medel som är särskilt anpassade för förfalskning eller ändring av pengar, eller säkerhetsdetaljer såsom hologram, vattenmärken eller andra komponenter av pengar som syftar till att vara ett skydd mot förfalskning.³

Enligt artikel 3.2 ska medlemsstaterna säkerställa att de aktuella gärningarna är straffbara även när det rör sig om sedlar eller mynt som framställs eller har framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material i strid mot de rättigheter eller villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut sedlar och mynt.

Medlemsstaterna ska slutligen enligt artikel 3.3 se till att gärningarna är straffbara även avseende sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp som lagligt betalningsmedel.

Anstiftan, medhjälp och försök till brott

Enligt artikel 4 ska anstiftan och medhjälp till sådana gärningar som avses i artikel 3 vara straffbara. Vidare ska försök till samtliga i direktivet straffbara gärningar kriminaliseras utom de förberedande gärningar som avses i artikel 3.1 d.

³ Sverige har begärt en rättelse av artikel 3.1 d i direktivet. I stället för ”d) Att framställa, motta, anskaffa eller inneha” ska det stå ”d) Att *bedrägligt* framställa, motta, anskaffa eller inneha”. Denna begäran står i överensstämmelse med den franska (”le fait frauduleux de fabriquer, de recevoir, de se procurer ou de posséder”) och den engelska (”the fraudulent making, receiving, obtaining or possession of”) versionen av direktivet samt lydelsen av artikel 3.1 d i rambeslutet.

Påföljder för fysiska personer

De straffbara gärningarna ska enligt artikel 5.1 medföra effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

Medlemsstaterna ska enligt artikel 5.2 se till att de förberedande gärningarna som avses i artikel 3.1 d bestraffas med en påföljd som inbegriper fängelse. När det gäller de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a om att bedrägligt tillverka eller ändra pengar så ska de enligt artikel 5.3 bestraffas med ett maximistraff om minst åtta års fängelse. Vidare ska enligt artikel 5.4 de gärningar som avses i artikel 3.1 b och 3.1 c om att sätta falska pengar i omlopp eller hantera dessa på andra sätt i syfte att sätta dem i omlopp bestraffas med ett maximistraff om minst fem års fängelse.

Beträffande de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b får medlemsstaterna enligt artikel 5.5 föreskriva andra effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder än de som avses i punkten 4 i samma artikel, inbegripet böter och fängelse, om de falska pengarna tagits emot utan vetskap om att de varit förfälskade, men lämnats vidare med vetskap om att de var falska.

Ansvar och påföljder för juridiska personer

Enligt artikel 6 ska juridiska personer kunna ställas till svars för de straffbara gärningar som omfattas av direktivet. Ansvaret ska aktualiseras då gärningarna begåtts till förmån för den juridiska personen av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom organisationen. Den ledande ställningen ska vara grundad på behörighet att företräda den juridiska personen, befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen. Vidare ska en juridisk person kunna ställas till svars när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå några av de straffbara gärningar som omfattas av direktivet.

Av artikel 7 följer att en juridisk person som har ställts till svars enligt artikel 6 ska kunna bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Dessa ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter. Därutöver får sanktionerna innefatta fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd, tillfälligt eller permanent näringsförbud, rättslig övervakning, ett rättsligt beslut om upplösning av verksamheten eller en tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå den straffbara gärningen.

Domsrätt

Enligt artikel 8.1 ska varje medlemsstat upprätta sin behörighet beträffande de straffbara gärningar som omfattas av direktivet om gärningen helt eller delvis har begåtts på medlemsstatens territorium eller den straffbara gärningen har begåtts av någon som är medborgare i medlemsstaten.

I artikel 8.2 anges att varje medlemsstat som har euron som valuta ska fastställa sin behörighet när det gäller de straffbara gärningar som omfat-

tas av direktivet och som har begåtts utanför dess territorium. Det gäller åtminstone om gärningen avser euron och om den straffbara gärningen har begåtts av någon som befinner sig på den medlemsstatens territorium och inte utlämnats eller om falska eurosedlar eller euromynt som härrör från den straffbara gärningen har påträffats på den medlemsstatens territorium. Vidare ska, enligt artikel 8.2 andra stycket, varje medlemsstat vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a om att bedrägligt tillverka eller ändra pengar samt vid lagföring av anstiftan, medhjälp och försök till dessa straffbara gärningar, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.

Utredningsverktyg, analys och spårning

I artikel 9 behandlas vilka utredningsverktyg som ska finnas. I artikeln anges att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de som har ansvaret för att utreda de straffbara gärningarna.

Enligt artikel 10 ska medlemsstaterna under ett pågående straffrättsligt förfarande se till att det nationella analyscentrumet och nationella centrumet för myntanalys utan dröjsmål tillåts undersöka misstänkta förfalskningar av eurosedlar och euromynt för analys, identifiering och spårning av ytterligare förfalskningar. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och senast när ett slutligt beslut om det straffrättsliga förfarandet har fattats översända nödvändiga provexemplar.

Slutbestämmelser

I artiklarna 12–16 finns bestämmelser om statistik, kommissionens rapporteringsskyldighet till Europaparlamentet och rådet, ersättande av rambeslut 2000/383/RIF, genomförande i nationell lagstiftning, ikraftträdande samt adressater. Direktivet ska vara genomfört i medlemsstaterna senast den 23 maj 2016.

5 Genomförande av direktivet

5.1 Allmänt om hur direktivet bör genomföras i svensk rätt

Regeringens bedömning: För att genomföra direktivet krävs en lagändring när det gäller påföljder. I övrigt uppfyller svensk rätt åtagandena i direktivet.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har instämt i eller inte haft några invändningar mot promemorians bedömning.

Skälen för regeringens bedömning: Ett direktiv är bindande för medlemsstaterna när det gäller det resultat som ska uppnås, men överlåter åt

medlemsstaterna att bestämma form och tillvägagångssätt för genomförandet. Det innebär att medlemsstaterna inte är bundna av sådant som direktivets terminologi eller systematik om det avsedda resultatet kan uppnås på annat sätt.

Sverige har genomfört EU:s rambeslut om penningförfalskning som till stora delar har motsvarande innehåll som direktivet. I promemorian görs bedömningen att det krävs en lagändring beträffande straffskalan för den grova graden av brottet olovlig befattning med falska pengar. De närmare övervägandena i fråga om denna lagändring redovisas i avsnitt 5.2. I övrigt är bedömningen i promemorian att svensk rätt uppfyller åtagandena i direktivet. Regeringen delar denna bedömning.

När det gäller frågan om svensk rätt uppfyller artikel 3.1 b, som kräver att det ska vara straffbart att bedrägligt sätta falska pengar i omlopp, hänvisas i promemorian förutom till 14 kap. 10 § brottsbalken även till 11 § om olaga spridande av efterbildning. Regeringens uppfattning är emellertid att artikel 3.1 b inte ställer krav på kriminalisering av några andra förfaranden än de som omfattas av regleringen i 10 § i vilken det bl.a. anges att den som prånglar ut falsk sedel eller falskt mynt eller annars gör bruk av något som förfalskats döms, om åtgärden inneburit en fara i bevishänseende, för brukande av det förfalskade som om han eller hon själv hade gjort förfalskningen. Detta innebär också att svensk rätt uppfyller kravet i artikel 5.4 om lägsta straffmaximum om fem års fängelse för sådana gärningar som avses i artikel 3.1 b.

5.2 Påföljder för fysiska personer

Regeringens förslag: Straffmaximum för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, höjs från fängelse i fyra år till fängelse i sex år.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna instämmer i eller har inga invändningar mot promemorians förslag. *Riksbanken* är positiv till att maximistraflet för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, höjs.

Skälen för regeringens förslag: Direktivet uppställer i artikel 5.4 ett krav på lägsta maximistraflet om fem års fängelse för brott enligt artikel 3.1 c, dvs. att importera, exportera, motta eller anskaffa falska pengar i syfte att sätta dem i omlopp. För svensk del motsvarar detta olovlig befattning med falska pengar i 14 kap. 7 § brottsbalken. Maximistraflet för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, är fyra års fängelse. Som konstaterats i promemorian lever svensk rätt inte upp till kravet på lägsta maximistraflet om fem års fängelse för brott enligt artikel 3.1 c. En lagändring krävs således för att uppfylla direktivets krav i artikel 5.4.

När det gäller straffskalans utformning finns det inget formellt hinder mot att höja straffet till den nivå som direktivet föreskriver. Det framstår emellertid som lämpligt att låta maximistraflet för grov olovlig befattning med falska pengar motsvara vad som gäller för bl.a. grov stöld, grovt bedrägeri, grovt häleri och grovt svindleri, dvs. fängelse i sex år. En sådan utformning av straffskalan passar också väl in i brottsbalkens systematik när det gäller gradindelade brott. Maximistraflet för olovlig

befattning med falska pengar, grovt brott, bör alltså höjas till fängelse i högst sex år.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag och bedömning: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 maj 2016. Några särskilda övergångsbestämmelser behövs inte.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens utom när det gäller datum för ikraftträdande.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Direktivet ska vara genomfört senast den 23 maj 2016. Lagändringarna bör därmed träda i kraft senast vid den tidpunkten. Regeringen föreslår att detta sker den 1 maj 2016.

Några särskilda övergångsbestämmelser behövs inte. Av 5 § andra stycket lagen (1964:163) om införande av brottsbalken följer att de nya bestämmelserna inte får tillämpas på ett sådant sätt att de ges retroaktiv verkan till den tilltalades nackdel.

7 Ekonomiska konsekvenser

Regeringens bedömning: Förslaget om att höja straffmaximum för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, kan antas medföra marginellt ökade kostnader för rättsväsendets myndigheter. Dessa kostnadsökningar bedöms kunna finansieras inom ramen för befintliga anslag.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Regeringens förslag innebär att maximistraffet för den grova graden av olovlig befattning med falska pengar höjs. Det kan antas att en på detta sätt skärpt straffskala medför marginellt ökade kostnader för rättsväsendets myndigheter, då en andel av de personer som döms till fängelse för olovlig befattning med falska pengar, grovt brott, kan komma att verkställa en något längre tid i fängelse. Kostnadsökningen bör därför rymmas inom ramen för befintliga anslag.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i brottsbalken

14 kap. Om förfalskningsbrott

7 § Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk sedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade ska prånglas ut, döms för olovlig befattning med falska pengar till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst sex år.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ansvar för olovlig befattning med falska pengar.

I *tredje stycket* har straffskalan för grovt brott ändrats genom att straffmaximum har höjts från fyra till sex år. Ändringen behandlas i avsnitt 5.2.

Gränsdragningen mellan grovt brott och brott av normalgraden är inte avsedd att förändras genom den ändrade straffskalan. Tidigare förarbetsuttalanden och den praxis som utvecklats i fråga om denna gränsdragning kan därför alltjämt tjäna som ledning.

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2014/62/EU

av den 15 maj 2014

om straffrättsligt skydd av euron och andra valutor mot penningförfalskning och om ersättande av rådets rambeslut 2000/383/RIF

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Euron har som gemensam valuta i medlemsstaterna i euroområdet blivit en viktig faktor i unionens ekonomi och dess medborgares dagliga liv. Sedan den infördes 2002 har emellertid förfalskningar av euron, som är en valuta som hela tiden är föremål för intresse från organiserade kriminella grupper som ägnar sig åt penningförfalskning, orsakat ekonomiska skador på minst 500 miljoner EUR. Det är av intresse för unionen som helhet att motsätta sig och lagföra sådan verksamhet som kan antas äventyra eurons tillförlitlighet genom förfalskning.
- (2) Penningförfalskningar medför betydande negativa konsekvenser för samhället. De skadar människor och företag, som inte ersätts för falska sedlar och mynt, även om de erhållits i god tro. Det skulle kunna leda till oro hos konsumenterna huruvida kontanterna är tillräckligt skyddade och till en rädsla för att få falska sedlar och mynt. Det är därför av yttersta vikt att säkerställa tilliten och förtroendet för att sedlar och mynt är äkta hos medborgare, företag och finansinstitut i samtliga medlemsstater och i tredjeländer.
- (3) Det är nödvändigt att se till att effektiva och ändamålsenliga straffrättsliga åtgärder på lämpligt sätt skyddar euron och andra valutor, i lagligt omlopp, i alla medlemsstaterna.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 974/98 ⁽⁴⁾ ålägger de medlemsstater som har euron som valuta att säkerställa lämpliga påföljder mot förfalskning av sedlar och mynt i euro.

⁽¹⁾ EUT C 179, 25.6.2013, s. 9.

⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron (EGT L 139, 11.5.1998, s. 1).

- (5) Rådets förordningar (EG) nr 1338/2001 ⁽¹⁾ och (EG) nr 1339/2001 ⁽²⁾ föreskriver nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning, särskilt åtgärder för att ta falska euromynt och eurosedlar ur omlopp.
- (6) Den internationella konvention för bekämpning av penningförfalskning som undertecknades i Genève den 20 april 1929, och dess protokoll (nedan kallad *Genèvekonventionen*) ⁽³⁾ föreskriver regler för att effektivt förhindra, lagföra och fastställa straffrättsliga påföljder vid penningförfalskning. Den syftar särskilt till att säkerställa att stränga straffrättsliga påföljder och andra sanktioner kan åläggas vid penningförfalskning. Alla avtalsslutande parter i Genèvekonventionen måste tillämpa principen om icke-diskriminering av andra valutor i förhållande till sin egen nationella valuta.
- (7) Detta direktiv kompletterar bestämmelserna i, och underlättar medlemsstaternas tillämpning av, Genèvekonventionen. Av det skälet är det viktigt att medlemsstaterna är parter i Genèvekonventionen.
- (8) Detta direktiv bygger på och uppdaterar rådets rambeslut 2000/383/RIF ⁽⁴⁾. Det kompletterar rambeslutet med ytterligare bestämmelser om sanktionsnivåer, om utredningsverktyg och om analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt under pågående rättsliga förfaranden.
- (9) Genom detta direktiv bör varje sedel och mynt i lagligt omlopp skyddas, oavsett om de är gjorda av papper, metall eller annat material.
- (10) Skyddet av euron och andra valutor kräver en gemensam definition av straffbara gärningar som rör penningförfalskning samt gemensamma effektiva, proportionella och avskräckande påföljder för både fysiska och juridiska personer. För att säkerställa överensstämmelse med Genèvekonventionen bör det i detta direktiv föreskrivas att samma straffbara gärningar som i konventionen ska vara straffbara. Därför bör framställningen av falska sedlar och mynt och spridningen av dem utgöra en straffbar gärning. Viktigt förberedelsearbete i samband med dessa straffbara gärningar, som t.ex. framställning av instrument och komponenter för penningförfalskning, bör bestraffas separat. Det gemensamma målet för dessa definitioner av straffbara gärningar bör vara att avskräcka från all hantering av falska sedlar och mynt, instrument och andra medel för penningförfalskning.
- (11) Missbruk av lagliga inrättningar eller material i auktoriserade tryckerier eller myntverk för framställning av otilåtna sedlar och mynt för bedräglig användning bör också vara en straffbar gärning. Sådant missbruk omfattar situationer där en nationell centralbank eller myntverk eller annan auktoriserad verksamhet framställer sedlar eller mynt över den kvot som Europeiska centralbanken (ECB) godkännt. Det omfattar också situationer där en anställd i ett auktoriserat tryckeri eller myntverk missbrukar inrättningen för sina egna syften. Denna gärning bör straffbeläggas som en straffbar gärning, även om de tillåtna mängderna inte har överskridits, eftersom de framställda sedlarna och mynten när de väl satts i omlopp inte kan skiljas från godkända sedlar och mynt.
- (12) Sedlar och mynt som ECB eller de nationella centralbankerna och myntverken ännu inte formellt har gett ut bör också omfattas av skyddet i detta direktiv. Därför bör till exempel euromynt med nya nationella sidor eller nya serier med eurosedlar skyddas innan de officiellt har satts i omlopp.
- (13) Anstiftan, medhjälp och försök till förfalskningsbrott, inklusive missbruk av lagliga inrättningar eller material, och som inbegriper förfalskningar av sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp, bör också bestraffas när så krävs. Detta direktiv innebär inte ett krav på medlemsstaterna att straffbelägga försök att begå en överträdelse relaterad till ett instrument eller en komponent för förfalskning.
- (14) Uppsåt bör vara en av förutsättningarna för ansvar för de straffbara gärningar som avses i detta direktiv.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1339/2001 av den 28 juni 2001 om att låta verkningarna av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning även omfatta de medlemsstater som inte har antagit euron som gemensam valuta (EGT L 181, 4.7.2001, s. 11).

⁽³⁾ Nr 2623, s. 372 – Nationernas förbund, traktatsamling 1931.

⁽⁴⁾ Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 140, 14.6.2000, s. 1).

- (15) Penningförfalskning är traditionellt ett brott som är belagt med stränga påföljder i medlemsstaterna. Detta beror på brottets allvarliga natur och dess följder för medborgarna och företagen och på behovet av att säkerställa förtroendet hos unionsmedborgarna för eurons och andra valutors tillförlitlighet. Detta gäller särskilt för euron, som är den gemensamma valutan för mer än 330 miljoner människor i euroområdet och den näst viktigaste internationella valutan.
- (16) Medlemsstaterna bör fastställa straffrättsliga påföljder i sin nationella rätt med avseende på unionsrättens bestämmelser mot penningförfalskning. Dessa påföljder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör inbegripa fängelsestraff. Den lägsta nivån på det maximala fängelsestraff som föreskrivs i detta direktiv för de straffbara gärningar som fastställs däri bör åtminstone tillämpas på de allvarligaste formerna av dessa straffbara gärningar.
- (17) Påföljdsnivåerna bör vara effektiva och avskräckande, men bör inte gå utöver vad som står i proportion till överträdelserna. Även om uppsåtligt vidarelämnande av falska sedlar och mynt som har mottagits i god tro kan bestraffas med en annan typ av straffrättslig påföljd, inbegripet böter, i medlemsstaternas nationella rätt, bör den rätten fastställa fängelse som en maximipåföljd. Fängelsepåföljd för fysiska personer kommer att fungera starkt avskräckande på potentiella brottslingar, med verkan i hela unionen.
- (18) Eftersom detta direktiv fastställer minimiregler kan medlemsstaterna anta eller behålla strängare regler mot penningförfalskning.
- (19) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av allmänna regler och principer i nationella straffrättsliga bestämmelser om tillämpning och verkställighet av domar i enlighet med de faktiska omständigheterna i varje enskilt fall.
- (20) Eftersom förtroendet för sedlarnas och myntens äkthet också kan skadas eller hotas av juridiska personers ageranden, bör juridiska personer kunna hållas ansvariga för straffbara gärningar som begås för deras räkning.
- (21) För att säkerställa framgångsrika utredningar och åtal för penningförfalskning, bör de som har ansvaret för att utreda och lagföra sådana straffbara gärningar ha möjlighet att använda effektiva utredningsverktyg, som de som används vid bekämpning av organiserad brottslighet eller andra allvarliga brott. Sådana verktyg kan vid behov omfatta till exempel avlyssning av kommunikation, dold övervakning, inklusive elektronisk övervakning, övervakning av bankkonton och andra ekonomiska utredningar. Med beaktande av bland annat proportionalitetsprincipen bör användningen av sådana verktyg i enlighet med nationell rätt stå i proportion till arten av och allvaret i de straffbara gärningar som är föremål för utredning. Rätten till skydd för personuppgifter bör respekteras.
- (22) Medlemsstaterna bör fastställa sin behörighet i överensstämmelse med Genèvekonventionen och bestämmelserna om domstols behörighet i annan tillämplig unionsstraffrätt, det vill säga för straffbara gärningar som begåtts på deras territorium och för straffbara gärningar som begåtts av deras medborgare, med beaktande av att det straffrättsliga systemet i det land där de straffbara gärningarna begås i allmänhet är bäst lämpat att hantera dem.
- (23) Eurons framträdande roll för unionens ekonomi och samhälle samt det särskilda hot mot euron – i egenskap av valuta av global betydelse – som visat sig genom förekomsten av ett betydande antal tryckerier i tredjeländer kräver ytterligare åtgärder för att skydda den. Därför bör behörighet fastställas för straffbara gärningar med anknytning till euron som begåtts utanför en viss medlemsstats territorium, om antingen gärningsmannen befinner sig inom den medlemsstats territorium och inte har utlämnats eller falska eurosedlar eller euromynt som kan kopplas till gärningen upptäcks i den medlemsstaten.

Med hänsyn till den objektivt sett annorlunda situationen för de medlemsstater som har euron som valuta är det lämpligt att skyldigheten att fastställa sådan jurisdiktion endast gäller för de medlemsstaterna. Vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa gärningar, bör jurisdiktionen inte vara beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks. När medlemsstaterna utövar sådan jurisdiktion bör de beakta frågan om huruvida de straffbara gärningarna hanteras av det straffrättsliga systemet i det land där de begåtts samt iakttäta proportionalitetsprincipen, särskilt vad gäller brottmålsdomar som avkunnats av ett tredjeland för samma gärning.

- (24) För euron är identifieringen av falska eurosedlar och euromynt centraliserad till de nationella analyscentrum respektive de nationella centrum för myntanalys som har utsetts eller inrättats i enlighet med förordning (EG) nr 1338/2001. Analys, identifiering och spårning av falska eurosedlar och euromynt bör också vara möjlig under pågående rättsliga förfaranden för att påskynda upptäckten av källan till produktionen av falska sedlar och mynt i en brottsutredning eller vid lagföring och att undvika och stoppa dessa typer av falska sedlar och mynt från att fortsatt vara i omlopp, med vederbörlig respekt för principen om en rättvis och effektiv prövning. Det skulle bidra till effektivitet vid bekämpning av penningförfalskning och samtidigt öka antalet överföringar av beslagtagna falska sedlar och mynt under pågående straffrättsliga förfaranden, med förbehåll för begränsade undantag när endast tillgång falska sedlar och mynt bör beviljas. I allmänhet bör de behöriga myndigheterna tillåta fysisk överföring av de falska sedlarna och mynten till de nationella analyscentrumen och de nationella centrumen för myntanalys. Under vissa omständigheter, t.ex. om bara ett fåtal falska sedlar och mynt utgör bevismaterial i brottmål eller om fysisk överföring skulle medföra risk för att bevisning, exempelvis fingeravtryck, förstörs bör de behöriga myndigheterna i stället kunna besluta att bevilja tillgång till sedlarna och mynten.
- (25) Det finns behov av att samla in jämförbara uppgifter om de straffbara gärningar som avses i detta direktiv. För att få en mer heltäckande bild av problemet med förfalskningar på unionsnivå och därigenom medverka till utformningen av effektivare åtgärder bör medlemsstaterna till kommissionen lämna relevant statistik om antalet överträdelser gällande förfalskning av sedlar och mynt och antalet personer som lagförts och dömts.
- (26) För att kunna uppnå målet att bekämpa förfalskning av eurosedlar och euromynt bör ingående av avtal med tredjeländer, särskilt de länder som har euron som valuta, eftersträvas, i enlighet med relevanta fördragsförfaranden.
- (27) I detta direktiv iaktas grundläggande rättigheter och de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till frihet och säkerhet, respekt för privat- och familjeliv, fritt yrkesval och rätt att arbeta, näringsfrihet, rätt till egendom, rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol, presumtion för oskuld och rätten till försvar, principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff samt rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott. Detta direktiv syftar till att säkerställa att dessa rättigheter och principer iaktas fullt ut och bör genomföras i enlighet med detta.
- (28) Syftet med detta direktiv är att ändra och utöka bestämmelserna i rambeslut 2000/383/RIF. Eftersom de ändringar som görs är många och genomgripande bör det rambeslutet för tydlighetens skull ersättas i sin helhet med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande.
- (29) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda euron och andra valutor mot förfalskning, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdernas omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (30) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (31) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU- och EUF-fördraget, har Irland meddelat att det önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv.
- (32) I enlighet med artiklarna 1, 2 och 4a.1 i protokoll 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer minimiregler om definitioner på straffbara gärningar och påföljder inom området förfalskning av euron och andra valutor. Det inför också gemensamma bestämmelser för att stärka bekämpandet av dessa gärningar, för att förbättra utredningen av dessa och för att säkerställa bättre samarbete mot penningförfalskning.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *pengar*: sedlar och mynt, i lagligt omlopp, inklusive eurosedlar och euromynt, i lagligt omlopp i enlighet med förordning (EG) nr 974/98,
- b) *juridisk person*: varje enhet som har denna status enligt tillämplig rätt, med undantag av stater eller offentliga organ vid utövandet av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.

Artikel 3

Straffbara gärningar

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande gärningar, om de begåtts uppsåtligen, är straffbara:
  - a) Att bedrägligt tillverka eller ändra pengar, oavsett vilka medel som har använts.
  - b) Att bedrägligt sätta falska pengar i omlopp.
  - c) Att importera, exportera, transportera, motta eller anskaffa falska pengar i syfte att sätta dem i omlopp, och med insikt om att de är falska.
  - d) Att framställa, motta, anskaffa eller inneha
    - i) instrument, föremål, datorprogram och data, samt andra medel som är särskilt anpassade för förfalskning eller ändring av pengar, eller
    - ii) säkerhetsdetaljer såsom hologram, vattenmärken eller andra komponenter av pengar som syftar till att skydda mot förfalskning.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de gärningar som avses i punkt 1 a, b och c är straffbara även när det rör sig om sedlar eller mynt som framställs eller har framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material i strid mot de rättigheter eller villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut sedlar och mynt.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de gärningar som avses i punkterna 1 och 2 är straffbara även avseende sedlar och mynt som ännu inte getts ut, men som är avsedda att sättas i omlopp som lagligt betalningsmedel.

Artikel 4

Anstiftan, medhjälp och försök

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att anstiftan och medhjälp till sådana gärningar som avses i artikel 3 är straffbara.
2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att försök till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b eller c, 3.2 eller 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a, b och c utgör straffbara gärningar.

*Artikel 5***Påföljder för fysiska personer**

1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 medför effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.
2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 d, de straffbara gärningar som avses i artikel 3.2 och de straffbara gärningar som avses i artikel 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 d bestraffas med en maximipåföljd som inbegriper fängelse.
3. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 a bestraffas med ett maximistraff om minst åtta års fängelse.
4. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b och c och 3.3 i förhållande till de gärningar som avses i artikel 3.1 b och c bestraffas med ett maximistraff om minst fem års fängelse.
5. Beträffande de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 b får medlemsstaterna föreskriva andra effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder än de som avses i punkt 4 i den här artikeln, inbegripet böter och fängelse, om de falska pengarna tagits emot utan vetskap om att de var förfalskade, men lämnats vidare med vetskap om att de var falska.

*Artikel 6***Juridiska personers ansvar**

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till svars för de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4 som begåtts till förmån för den juridiska personen av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation, grundad på
  - a) behörighet att företräda den juridiska personen,
  - b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
  - c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en juridisk person kan ställas till svars när brister i den övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 i denna artikel har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.
3. Den juridiska personens ansvar enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel utesluter inte lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till några av de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 7***Sanktioner för juridiska personer**

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att en juridisk person som har ställts till svars enligt artikel 6 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner, som ska innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som får innefatta även andra sanktioner, som till exempel

- a) fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om upplösning av verksamheten,
- e) tillfällig eller permanent stängning av inrättningar som har använts för att begå den straffbara gärningen.

*Artikel 8***Behörighet**

1. Varje medlemsstat ska vidta nödvändiga åtgärder för att upprätta sin behörighet beträffande de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, om

- a) den straffbara gärningen helt eller delvis har begåtts på medlemsstatens territorium, eller
- b) den straffbara gärningen har begåtts av någon som är medborgare i medlemsstaten.

2. Varje medlemsstat som har euron som valuta ska vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet när det gäller de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4, och som har begåtts utanför dess territorium, åtminstone om de avser euron och om

- a) den straffbara gärningen har begåtts av någon som befinner sig på den medlemsstatens territorium och inte utlämnats, eller
- b) falska eurosedlar eller euromynt som härrör från den straffbara gärningen har påträffats på den medlemsstatens territorium.

Vid lagföringen av de straffbara gärningar som avses i artikel 3.1 a, 3.2 och 3.3, i den mån de hänför sig till artikel 3.1 a, samt anstiftan, medhjälp och försök till dessa straffbara gärningar, ska varje medlemsstat vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att dess behörighet inte är beroende av att gärningarna är straffbelagda på den plats där de begicks.

*Artikel 9***Utredningsverktyg**

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att effektiva utredningsverktyg, som de som används när det gäller organiserad brottslighet eller andra grova brott, är tillgängliga för de personer, enheter eller avdelningar som har ansvaret för att utreda eller lagföra de straffbara gärningar som avses i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 10***Skyldighet att överlämna falska eurosedlar och euromynt för analys och spårning**

Medlemsstaterna ska under det straffrättsliga förfarandet se till att det nationella analyscentrumet och nationella centrumet för myntanalys utan dröjsmål tillåts undersöka misstänkta förfalskningar av eurosedlar och euromynt för analys, identifiering och spårning av ytterligare förfalskningar. De behöriga myndigheterna ska utan dröjsmål och senast när ett slutligt beslut om det straffrättsliga förfarandet har fattats översända nödvändiga provexemplar.

*Artikel 11***Statistik**

Medlemsstaterna ska åtminstone vartannat år lämna uppgifter till kommissionen om antalet straffbara gärningar, som fastställs i artiklarna 3 och 4, och antalet personer som lagförts respektive dömts för de straffbara gärningar som fastställs i artiklarna 3 och 4.

*Artikel 12***Kommissionens rapportering och översyn**

Kommissionen ska senast den 23 maj 2019 lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska det bedömas i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att följa detta direktiv. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

*Artikel 13***Ersättande av rambeslut 2000/383/RIF**

Rambeslut 2000/383/RIF ersätts härmed med avseende på de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande, dock utan att det påverkar dessa medlemsstaters skyldigheter avseende tidsfristen för införlivande av rambeslut 2000/383/RIF i nationell rätt.

För de medlemsstater för vilka detta direktiv är bindande ska hänvisningar till rambeslut 2000/383/RIF anses som hänvisningar till detta direktiv.

*Artikel 14***Införlivande**

1. Medlemsstaterna ska senast den 23 maj 2016 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Promemorians lagförslag

Härigenom föreskrivs att 14 kap. 7 § brottsbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 kap.

7 §⁴

Den som anskaffar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar eller tar annan liknande befattning med falsk sedel eller falskt mynt som avses i 6 §, med uppsåt att det förfalskade ska prånglas ut, döms för *olovlig befattning med falska pengar* till fängelse i högst två år.

Är brottet ringa, döms till böter eller fängelse i högst sex månader.

Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *fyra* år. Är brottet grovt, döms till fängelse i lägst sex månader och högst *sex* år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2016.

⁴ Senaste lydelse 2013:425.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 3

Efter remiss har yttranden över promemorian Genomförande av EU:s direktiv om penningförfälskning (Ds 2015:30) inkommit från Riksdagens ombudsmän, Riksrevisionen, Hovrätten för Nedre Norrland, Södertörns tingsrätt, Malmö tingsrätt, Domstolsverket, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Polismyndigheten, Brottsförebyggande rådet, Riksbanken, Umeå universitet (Juridiska institutionen) och Svenska bankförbundet

Sveriges domareförbund har beretts tillfälle att yttra sig med har avstått från att göra det.